

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/282/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312202788
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4312202788.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpený Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: M. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom L., O. XXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Bratislava, Fedinova 9, IČO: 42 260 086, zastúpený HKP Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova 6, IČO: 36 727 334, o zaplatenie sumy 393,73 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa a vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 10. októbra 2012 č.k. 9C/115/2012-111 vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka , takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka m e n í tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania v sume 86,04 eura, právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka Advokátskej kancelárii HKP Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova 6, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 38,24 eura právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka Advokátskej kancelárii HKP Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova 6, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie podľa § 96 ods. 1, 3 OSP pre späťvzatie návrhu navrhovateľa vo veci samej. Zároveň podľa § 11 ods. 3, 4 zákona č. 71/1992 Zb. rozhodol, že navrhovateľovi sa vracia súdny poplatok vo výške 87 eur, krátený o 6,63 eura, ktorý bude vrátený cestou Daňového úradu Bratislava. O trovách konania účastníkov rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal a zároveň rozhodol o povinnosti navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania vo výške 44,22 eura, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, do troch dní od právoplatnosti uznesenia. V dôvodoch uviedol, že proti platobnému rozkazu Okresného súdu Levice zo dňa 10.04.2012 č. k. 11Ro/54/2012-52 podal vedľajší účastník v zákonnej lehote dňa 25.06.2012 odpor, pričom navrhovateľ dňa 06.07.2012 návrh na začatie konania vzal späť pred začatím konania o veci samej. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 vety druhej OSP tak, že odporcovi, ktorému vzniklo právo na náhradu trov zastaveného konania ich nepriznal, pretože v súvislosti s týmto konaním mu žiadne trovy nevznikli. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania podľa § 146 ods. 2 vety druhej OSP a navrhovateľovi, ktorý späťvzatím návrhu zaviniel, že sa konanie zastavilo, uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania vo výške 44,22 eura, ktoré pozostávali z trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov v znení neskorších predpisov, a to podaný odpor proti platobnému rozkazu (odmena advokáta vo výške 29,22 eura, k tomu režijný paušál 7,63 eura a 20 % daň z pridanej hodnoty), keďže právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu preukázal, že je platcom DPH. Súd prvého stupňa určil základnú sadzbu

tarifnej odmeny v zmysle ust. § 10 ods. 1 predpisov vo výške 29,22 eura, keď vychádzal z hodnoty veci, ktorou bolo zaplatenie istiny 393,73 eura. Poukázal na to, že vedľajší účastník si vyčíslil odmenu v celkovej výške 90,02 eura, ktorú vypočítal z tarifnej hodnoty 419,23 eura, ktorú považoval za peňažné plnenie uplatnenú istinu 393,73 eura a úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne v celkovej výške 25,50 eura. Súd prvého stupňa nepriznal vedľajšiemu účastníkovi odmenu za úkon - prevzatie, príprava a prvá porada s klientom, keďže je zrejmé, že vedľajší účastník sa s odporcom vôbec neradil, ale do konania vstúpil z vlastného podnetu. Okrem toho dodal, že prvé podanie, ktoré urobil, bolo všeobecné bez vzťahu ku konkrétnej veci a ani zo spisu nevyplývalo, že by sa vedľajší účastník oboznámil s jeho obsahom, pričom zo strany vedľajšieho účastníka ide o podania rovnaké obsahu a všeobecného znenia, čo preukazuje celý rad právnych vecí vedených na tunajšom súde, do ktorých vedľajší účastník vstúpil prostredníctvom právneho zástupcu.

Proti uzneseniu v časti týkajúcej sa trov konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ i vedľajší účastník na strane odporcu.

Navrhovateľ v odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa. Mal za to, že vedľajší účastník na strane odporcu musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstvom vnútra SR samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. Navyše v zmysle ust. § 25 zákona č. 250/2007 Z.z. združenia na ochranu spotrebiteľa majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Podľa názoru navrhovateľa úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Mal za to, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Uviedol, že nevhliadol význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka, pretože samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Poukázal na to, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania vedľajší účastník nemá žiadnu vedomosť o prejednávanej veci, pričom viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností, vzťahujúcich sa na predmet sporu. Paušálny vstup vedľajšieho účastníka zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania, čo navodzuje dojem účelovosti. Na základe uvedeného navrhovateľ žiadal rozhodnutie v napadnutej časti zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať s použitím ust. § 150 OSP. Záverom si uplatnil trovy odvolacieho konania .

Vedľajší účastník na strane odporcu v odvolaní namietal, že súd prvého stupňa rozhodol nesprávne, ak mu nepriznal náhradu trov za dva úkony právnej služby ale len za jeden úkon. Nevidí dôvod pre nepriznanie náhrady trov za úkon prevzatie veci vrátane prvej porady s klientom, keďže právny zástupca riadne hájil jeho práva ako vedľajšieho účastníka a so svojimi úkonmi mu (ako aj odporcovi, ktorý je spotrebiteľom) privodil plný úspech v konaní. Dodal, že ku prevzatiu právneho zastúpenia došlo oboznámením sa s vecou a porada s klientom bola uskutočnená medzi členmi predstavenstva vedľajšieho účastníka a právnym zástupcom, keďže klientom v tomto prípade je vedľajší účastník a nie odporca. Ohľadne priznávania trov konania vedľajšiemu účastníkovi poukázal na súdnu prax súdov SR. Z uvedených dôvodov bol toho názoru, že súd mu mal v prejednávanej veci priznať trovy právneho zastúpenia vo výške, ktorú si vyčíslil, t.j. v sume 90,02 eura. Na základe uvedeného žiadal rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmeniť a priznať vedľajšiemu účastníkovi trovy prvostupňového konania vo výške 90,02 eura. Záverom si uplatnil trovy odvolacieho konania.

Vedľajší účastník na strane odporcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že odvolanie navrhovateľa nepovažuje za opodstatnené, pretože k späťvzatiu návrhu navrhovateľom a následnému zastaveniu konania došlo len v dôsledku námietky premlčania vznesenej vedľajším účastníkom, a preto neprichádza do úvahy aplikácia ust. § 150 OSP, ako ju žiada navrhovateľ vo svojom odvolaní. Mal za to, že neexistuje dôvod na nepriznanie náhrady trov vedľajšiemu účastníkovi. Súd prvého stupňa v tomto prípade o trovách konania správne rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP, keďže vedľajší účastník stojaci v konaní na strane odporcu mal v konaní plný úspech. Je nepochybné, že dôvodom späťvzatiu návrhu na začatie konania bolo uplatnenie námietky premlčania vedľajším účastníkom. V nadväznosti na uvedené považoval stanovisko popierajúce význam právneho zastúpenia

za účelové a zjavne nesprávne. Navyše výklad, ktorý by z uplatňovania práv vedľajšieho účastníka vylúčil možnosť dať sa právne zastúpiť treba podľa vedľajšieho účastníka považovať za odporujúci zákonom Slovenskej republiky a tiež predpisom Európskej únie, pretože pri jeho aplikovaní by nebolo možné prostredníctvom združenia riadne, účelne a efektívne chrániť a presadzovať práva a oprávnené záujmy spotrebiteľov, a teda ani plniť základnú úlohu spotrebiteľského združenia. Spochybnením opodstatnenosti právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces zahrňujúceho, okrem iného aj tzv. princíp rovnosti zbraní. Zastal názor, že vedľajšiemu účastníkovi nie je možné odoprieť právo dať sa zastúpiť advokátom. V prípade, že odvolací súd sa stotožní s právnym názorom súdu prvého stupňa žiadal, aby odvolací súd v zmysle ust. § 109 ods. 1 písm. c) OSP pred vydaním rozhodnutia konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskych spoločenských o rozhodnutie o práve spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie - vrátane práva na priznanie náhrady trov konania v prípade, ak procesné úkony združenia budú v súdnom procese na prospech spotrebiteľa a budú mať v časti týkajúcej sa účasti spotrebiteľského združenia za následok úspech vo veci - ako o prebežnej otázke.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods.1 OSP), preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, v medziach podaného odvolania podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je čiastočne dôvodné.

Uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o zastavení konania, o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi a vo výroku o nepriznaní náhrady trov konania odporcovi nebolo odvolaním napadnuté, preto v tejto časti nadobudlo právoplatnosť. Predmetom odvolacieho konania tak zostal iba výrok týkajúci sa povinnosti navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania vo výške 44,22 eura.

Podľa § 137 OSP, trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 150 ods. 1 OSP, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

V prípade zastavenia konania v zásade nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania v zmysle § 146 ods. 1 písm. a), b), c), d) OSP. Z tohto pravidla však existujú dve výnimky zakotvené v ustanovení § 146 ods. 2 OSP. Ak navrhovateľ vezme návrh späť a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 druhej vety OSP, z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť odporcovi trovy konania. Otázka zavinenia v takomto prípade sa hodnotí len z procesného hľadiska. Zavinenie navrhovateľa môže spočívať v tom, že podal návrh napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa petitom domáhal, prípadne žaloval po inej strate aktívnej legitimácie (zánik záväzku započítaním), atď. Pokiaľ ide o zastavenie konania po späťvzatí návrhu ku ktorému došlo pre správanie sa odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu

trov zastaveného konania. Dôvodnosť podania návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzatiu návrhu, ale to, že odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť.

Všeobecne pre náhradu trov konania v sporovom konaní platí zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zásada úspechu vo veci znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Posúdenie účelnosti pritom bude závislé od konkrétnych okolností tej - ktorej veci. Podstatou zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by v riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zaviniel alebo sa mu prihodila náhoda, ktorá ich vyvolala. Aj v prípade, ak sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, ak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody zvláštneho zreteľa, nemusí náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Musí však ísť o celkom výnimočné prípady, ktorých výnimočnosť môže spočívať jednak v okolnostiach danej veci alebo v okolnostiach na strane účastníkov konania. Úvaha súdu o tom, či ide o výnimočný prípad a či sú dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci, okolností, ktoré viedli k uplatneniu práva na súde, postoj účastníkov v priebehu konania a pod.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 14.02.2012 domáhal voči odporcovi zaplata sumy 393,73 eura spolu s príslušenstvom. Súd prvého stupňa dňa 10.04.2012 vydal vo veci platobný rozkaz č.k. 11Ro/54/2012-52, ktorým odporcovi uložil povinnosť zaplatiť do 15 odo dňa doručenia platobného rozkazu navrhovateľovi sumu 393,73 eura spolu s príslušenstvom. Dňa 27.04.2012 bolo súdu prvého stupňa doručené oznámenie vedľajšieho účastníka o vstupe do konania, jeho žiadosť o zaslanie návrhu na začatie konania a vznesenie námietky premlčania k nároku uplatňovaným navrhovateľom v tomto konaní. Dňa 21.06.2012 bolo navrhovateľovi doručené písomné oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, vrátane doručenia písomností vedľajšieho účastníka, a v ten istý bol doručený vedľajšiemu účastníkovi platobný rozkaz, proti ktorému podal dňa 25.06.2012 odpor, s tým, že v podanom odpore si vyčíslil aj odmenu za úkony právnej služby (prevzatie a príprava a odpor zo dňa 22. 06. 2012). Písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 06. 07. 2012 navrhovateľ oznámil súdu, že berie návrh späť a konanie žiada zastaviť, pričom žiadal, aby súd vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania nepriznal. Následne súd prvého stupňa rozhodol napadnutým uznesením.

V prejednávanej veci vzal navrhovateľ po vznesení námietky premlčania vedľajším účastníkom návrh v celom rozsahu späť, pričom dôvod späťvzatia návrhu neuviedol. Tento dispozitívny úkon navrhovateľa bol dôvodom pre zastavenie konania. Z procesného hľadiska potom platí, že navrhovateľ procesne zaviniel zastavenie konania a je povinný nahradiť trovy konania odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu podľa § 146 ods. 2 prvej vety OSP. Z obsahu spisu nevyplýva, že by odporcovi nejaké trovy vznikli, preto mu ich ani súd nepriznal. Je však nepochybné, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy vznikli titulom právneho zastúpenia advokátom, preto má navrhovateľ povinnosť mu ich nahradiť, ale nie podľa § 142 ods. 1 OSP, ako to žiadal vedľajší účastník, ale podľa § 146 ods. 2 OSP, pretože konanie vo veci samej skončilo zastavením konania.

Odvolačný súd dodáva, že v prípade náhrady trov zastaveného konania však platí, že účastník síce má právo na náhradu trov, ale len potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva.

Podľa § 93 ods. 2 OSP ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. V zmysle poznámky 10a) k tomuto ustanoveniu, osobitným predpis je aj zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov.

Z uvedeného vyplýva, že v tých sporoch, ktoré majú povahu spotrebiteľských sporov sa môže konania zúčastniť na strane spotrebiteľa právnická osoba, ktorou je združenie podľa § 25 zák. č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov. Spotrebiteľské združenie OSA má oprávnenie v tomto spore vystupovať

ako vedľajší účastník na strane odporcu a nemusí preukazovať právny záujem na jeho výsledku. Keďže túto možnosť mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava ust. § 93 ods. 2 OSP.

Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 OSP).

Z uvedeného ustanovenia možno vyvodiť záver, že vedľajší účastník má právo na právnu pomoc, ktorú je možné v rámci občianskeho súdneho konania zabezpečiť prostredníctvom právneho zastúpenia advokátom, a potom aj právo na náhradu trov konania v prípade, ak toto právo vznikne tomu účastníkovi, ktorého v konaní podporuje.

Argumentáciu navrhovateľa v odvolaní, že v danej veci nešlo o účelne vynaložené trovy konania vedľajším účastníkom, nepovažoval odvolací súd za dôvodnú, pretože práve po vznosení námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka došlo k späťvzatiu návrhu navrhovateľom.

Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle článku 47 ods. 2 Ústavy SR a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené trovy považujú. Aj keď účelnosť vynaložených trov konania je treba posudzovať zvlášť v každom prípade, vedľajší účastník v danej veci riadne hájil práva účastníka, na strane ktorého vystupuje a samotná okolnosť, či sa dá v konaní zastúpiť právnym zástupcom, je na voľbe vedľajšieho účastníka, pričom medzi trovy konania podľa § 137 OSP patrí aj náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu. Ani samotná skutočnosť, že úkony, ktoré uskutočnil právny zástupca vedľajšieho účastníka mohol uskutočniť aj vedľajší účastník, nie je dôvodom, pre ktorý by bolo vylúčené, aby združenie bolo v konkrétnom konaní zastúpené právnym zástupcom.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podľa § 220 OSP zmenil a vedľajšiemu účastníkovi podľa § 146 ods. 2 vety prvej OSP priznal náhradu trov konania v celkovej sume 86,04 eura, pozostávajúcu z dvoch úkonov právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a odpor zo dňa 22.06.2012) podľa § 14 ods. 1 písm a), b) vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Výška tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby podľa § 10 ods. 1 vyhl. je 28,22 eura (vychádzajúc z tarifnej hodnoty 393,73), k odmene patrí režijný paušál 7,63 eura (§ 16 ods. 3) a daň z pridanej hodnoty (20 % zo sumy 28,22 + 7,63) v sume 7,17 eura (§ 18 ods. 3). Za účelne vynaložené trovy vedľajšieho účastníka považuje odvolací súd sumu 86,04 eura (2x 28,22 + 2x7,63+2x 7,17) z titulu právneho zastúpenia. Navrhovateľ je povinný zaplatiť prisúdené trovy právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka (§ 149 ods. 1 OSP).

V odvolacom konaní bol vedľajší účastník úspešný, preto mu vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP. Navrhovateľovi súd uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia pozostávajúce z odmeny za dva úkony právnej služby (odvolanie a vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa) podľa § 10 ods. 1 a § 14 ods. 3 písm. b) vyhl. č. 655/2004 Z.z. v sume 16,60 eura, jeden úkon po 8,30 eura, (zo základnej tarifnej odmeny t.j. zo sumy 86,04), z režijného paušálu 15,26 eura, t. j. 2x 7,63 (§ 16 ods. 3 vyhl.) a DPH (§ 18 ods. 3) v sume 6,38 eura (20 % zo sumy 2x16,6 + 2x 7,63). Celkove trovy odvolacieho konania predstavujú sumu 38,24 eura, ktorú je navrhovateľ povinný zaplatiť advokátovi zastupujúceho vedľajšieho účastníka(§ 149 ods. 1 OSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.